

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 5Tdo/63/2018
Identifikačné číslo spisu: 6615010343
Dátum vydania rozhodnutia: 15.11.2018
Meno a priezvisko: JUDr. Juraj Kliment
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2018:6615010343.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu JUDr. Juraja Klimenta a sudcov JUDr. Petra Hatalu a JUDr. Petra Szaba v trestnej veci obvineného P. A. a spol. pre obzvlášť závažný zločin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c), d), ods. 2 písm. a) Tr. zák. spolupáchatelstvom podľa § 20 Tr. zák., prerokoval na neverejnom zasadnutí konanom 15. novembra 2018 v Bratislave dovolanie obvineného P. A. podané prostredníctvom jeho obhajkyne JUDr. Soni Petrusovej proti uzneseniu Krajského súdu v Banskej Bystrici z 31. marca 2016, sp. zn. 2To/21/2016, a rozhodol

rozhodol:

Podľa § 382 písm. c) Tr. por. dovolanie obvineného P. A. sa o d m i e t a.

Odôvodnenie

Okresný súd Lučenec (ďalej len „okresný súd“) rozsudkom zo 14. januára 2016, sp. zn. 22T/104/2015, uznal obvineného P. A. vinným z obzvlášť závažného zločinu nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c), d), ods. 2 písm. a) Tr. zák. spolupáchatelstvom podľa § 20 Tr. zák. na tam uvedenom skutkovom základe.

Za to okresný súd obvineného odsúdil podľa § 172 ods. 2 Tr. zák. na trest odňatia slobody vo výmere 11 (jedenástich) rokov. Podľa § 48 ods. 3 písm. b) Tr. zák. súd obvineného zaradil do ústavu na výkon trestu s maximálnym stupňom stráženia. Podľa § 76 ods. 1 Tr. zák., § 78 ods. 1 Tr. zák. mu súd uložil ochranný dohľad v trvaní 1 (jedného) roka. Podľa § 73 ods. 2 písm. d) Tr. zák. súd obvinenému uložil ochranné protitoxikomanické liečenie ambulantnou formou. Súd tiež podľa § 60 ods. 1 písm. a), b) Tr. zák. obvinenému uložil trest prepadnutia vecí (podrobne špecifikovaných v rozsudku), ktorých majiteľom sa v zmysle § 60 ods. 6 Tr. zák. stal štát.

Proti tomuto rozsudku podal obvinený A. odvolanie, o ktorom Krajský súd v Banskej Bystrici (ďalej len „krajský súd“) uznesením z 31. marca 2016, sp. zn. 2To/21/2016, rozhodol tak, že ho podľa § 319 Tr. por. zamietol.

Dňa 12. mája 2017 bolo okresnému súdu doručené dovolanie obvineného A., v ktorom uplatnil dovolacie dôvody podľa § 371 ods. 1 písm. c), g) a i) Tr. por., a zároveň súd požiadal o ustanovenie obhajcu. Dňa 13. septembra 2018 bolo okresnému súdu doručené dovolanie obvineného A. podané prostredníctvom jeho obhajkyne JUDr. Soni Petrusovej; v dovolaní obvinený uplatnil dovolacie dôvody podľa § 371 ods. 1 písm. c), g), i) a j) Tr. por.

Obvinený bez poukazu na konkrétny dovolací dôvod namietal nezákonnosť domovej prehliadky z 12. februára 2015. Uviedol, že ho o nej nikto nevyrozumel, policajti ho ihneď spacifikovali a on sa nemal možnosť k nej vyjadriť. Poukázal aj na to, že k priebehu domovej prehliadky boli vypočutí vyšetrovatelia OR PZ Lučenec, čo je v rozpore s právnym názorom Najvyššieho súdu Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) vyjadreným v rozhodnutí pod sp. zn. 1 Tdo V 16/2011. Tvrdil, že súdy nevykonali ním navrhované dôkazy a nijako sa s jeho argumentáciou nevysporiadali. Súdy tiež nesprávne prihliadli na to, že už v minulosti bol za obdobný skutok odsúdený, hoci k tomuto odsúdeniu došlo za úplne iných skutkových okolností. Súdy nezobrali do úvahy, že nájdené omamné látky patrili P. W..

Na podklade týchto skutočností obvinený A. navrhol, aby najvyšší súd podľa § 386 ods. 1 Tr. por. vyslovil, že napadnutým uznesením bol porušený zákon v § 119 Tr. por. (pozn. súdu zrejme § 319 Tr. por.), podľa § 386 ods. 2 Tr. por. uznesenie krajského súdu a rozsudok okresného súdu zrušil a podľa § 388 ods. 1 Tr. por. prikázal okresnému súdu, aby vec v potrebnom rozsahu prerokoval a rozhodol.

Dňa 19. septembra 2018 sa k podanému dovolaniu vyjadril prokurátor Okresnej prokuratúry Lučenec (ďalej len „prokurátor“) tak, že ho navrhol podľa § 382 písm. c) Tr. por. odmietnuť.

Prokurátor uviedol, že 12. februára 2015 bol obvinenému A. doručený príkaz sudcu pre prípravné konanie zo 4. februára 2015, sp. zn. OSLC-V-3-1/2015, ktorého prevzatie obvinený potvrdil podpisom na doručenke. Pri domovej prehliadke bola prítomná nezúčastnená osoba - starosta obce Mikušovce a aj obvinený A.. Následne však bolo potrebné obvinenému privolať lekársku pomoc, nakoľko sa dobrovoľne intoxikoval drogami. K výsluchu vyšetrovateľov došlo práve kvôli popísanému priebehu domovej prehliadky. Bez ohľadu na to, predmetné výsluchy nie sú jedinými, ani ťažiskovými dôkazmi, na ktorých bolo založené odsúdenie páchatel'a.

O všetkých návrhoch na doplnenie dokazovania bolo zákonným spôsobom rozhodnuté a žiadne ďalšie návrhy neboli. Podľa ustálenej rozhodovacej praxe, nevykonanie dokazovania v rozsahu predpokladanom obvineným a hodnotenie dôkazov spôsobom, ktorý nezodpovedá predstavám obvineného, nezakladá dôvod dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. i) Tr. por. Vo vzťahu k námietke týkajúcej sa právnej kvalifikácie skutku prokurátor poukázal na to, že dovolací súd je viazaný ustáleným skutkovým stavom, pričom tento naplnia všetky znaky aplikovanej skutkovej podstaty. Vo vzťahu k dovolaciemu dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. j) Tr. por. prokurátor skonštatoval, že jeho naplnenie obvinený nekonkretizoval. Uloženie ochranného protitoxikomanického liečenia vyplývalo zo znaleckého posudku MUDr. Renáty Lóškovej, ktorá u obvineného zistila syndróm závislosti od pervitínu a marihuany.

K vyjadreniu prokurátora sa obvinený A. ďalej nevyjadril.

Spisový materiál bol spolu s dovolaním najvyššiemu súdu predložený na rozhodnutie 3. októbra 2018. Následne najvyšší súd ako súd dovolací (§ 377 Tr. por.) predbežne preskúmal dovolanie obvineného P. A. i predložený spisový materiál a zistil, že dovolanie je prípustné (§ 368 ods. 1, ods. 2 písm. h) Tr. por.), bolo podané oprávnenou osobou (§ 369 ods. 2 písm. b) Tr. por.), prostredníctvom zvoleného obhajcu (§ 373 ods. 1 Tr. por.), po vyčerpaní riadnych opravných prostriedkov (§ 372 ods. 1 Tr. por.), v zákonom stanovenej lehote (§ 370 ods. 1 Tr. por.) a na mieste, kde možno tento mimoriadny opravný prostriedok podať (§ 370 ods. 3 Tr. por.). Zároveň ale zistil aj to, že podané dovolanie je potrebné odmietnuť na neverejnom zasadnutí, lebo je zjavné, že nie sú splnené dôvody dovolania podľa § 371 Tr. por.

Úvodom dovolací súd upozorňuje, že takmer identické dovolacie námietky vznášal obvinený A. aj vo

svojom skôr podanom dovolaní, ktoré najvyšší súd uznesením z 21. decembra 2016, sp. zn. 6 Tdo 71/2016, podľa § 382 písm. c) Tr. por. odmietol. Rešpektujúc zjednocujúce stanovisko Ústavného súdu Slovenskej republiky z 22. októbra 2014, sp. zn. PL z. ÚS 3/2014, najvyšší súd konštatuje, že by bolo s § 392 ods. 2 Tr. por. v spojení s § 2 ods. 8 Tr. por., § 9 ods. 1 písm. e) Tr. por. per analogiam a doktrínou právneho štátu vyjadrenou v čl. 1 ods. 1 Ústavy SR, ak by opätovne preskúmaval validitu námietok, ktoré už raz boli v dovolacom konaní preskúmané (res iudicata). Inými slovami, pokiaľ dovolací súd už raz právoplatne rozhodol, že určitá vecne uplatnená námietka nezakladá žiaden dovolací dôvod, nie je možné, aby v neskoršom konaní, na podklade neskôr podaného dovolania (tej istej alebo aj inej oprávnenej osoby podľa § 369 Tr. por.), dospel vo vzťahu k tejto námietke k odlišným záverom.

Uvedené platí pritom bez ohľadu na to, či dovolací súd vo vzťahu k takto - skôr uplatnenej námietke zaujal konkrétne stanovisko, alebo nie (napr. vychádzal z rozhodnutí sp. zn. IV. ÚS 115/03, III. ÚS 209/04, I. ÚS 110/07, I. ÚS 114/08, podľa ktorých nie je povinnosťou súdu dať odpoveď na všetky nastolené otázky, ale len na tie, ktoré majú pre rozhodnutie podstatný význam); rozsah podaného dovolania a s tým spojeného prieskumu dovolacieho súdu totiž v zmysle § 374 Tr. por. vymedzuje dovolateľ. Z tohto dôvodu sa súd opätovne nemohol zaoberať námietkami týkajúcimi sa ne / zákonosti výkonu domovej prehliadky z 12. februára 2015, ktoré obvinený vznášal už vo svojom skoršom dovolaní na č. l. 515 a 592, ako aj námietkami podľa ktorých súdy nedostatočne prihliadli na doznávajúcu výpoveď obvinenej W. (č. l. 575 - 576).

Pokiaľ ide o nevykonanie ním navrhovaných dôkazov, obvinený nešpecifikoval, o aké konkrétne dôkazy malo ísť (pozn. obvinený sa v priebehu konania dožadoval vykonať výsluch svedkov H.R. a Mgr. H. S., ktorých nevykonanie taktiež neúspešne namietal vo svojom skoršom dovolaní, č. l. 580 - 581). Odhliadnuc od toho, dovolací súd pripomína, že je len na súde, ktoré z navrhovaných dôkazov vykoná a ktoré už v zmysle § 272 ods. 3 Tr. por. vykonávať nebude. Samotná skutočnosť, že súd nevyhovел návrhu obvineného na vykonanie dokazovania preto nezakladá žiaden dovolací dôvod.

Za neprípustnú tiež dovolací súd vyhodnotil námietku týkajúca sa výsluchu vyšetrovateľov k priebehu domovej prehliadky, ktorú obvinený v súlade s § 371 ods. 4 Tr. por. najneskôr v konaní pred odvolacím súdom nenamietal. Bez ohľadu na to, ako správne poukázal prokurátor, na predmetných výpovediach napadnuté rozhodnutia neboli založené, a preto aj ich prípadná nezákonnosť by nemohla rezultovať do naplnenia dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. g) Tr. por. (pozn. dokonca aj sám obvinený vo svojom odvolaní uvádza, že výpovede vyšetrovateľov ho z trestnej činnosti neusvedčujú, č. l. 570 - 571).

Pokiaľ ide o poslednú námietku obvineného, podľa ktorej súdy prihliadli na jeho predchádzajúce odsúdenie, hoci tak urobiť nemali, najvyšší súd poukazuje na tú skutočnosť, že obvinený A. bol pred spáchaním skutku, rozsudkom okresného súdu z 27. augusta 2009, sp. zn. 3 T 168/2009, v spojení s rozsudkom krajského súdu z 5. novembra 2009, sp. zn. 2 To 301/2009, odsúdený za zločin podľa § 172 ods. 1 písm. c) a d) Tr. zák. (ktorá skutočnosť je súčasťou skutkovej vety); za týchto okolností, berúc do úvahy, že predmetné odsúdenie nebolo medzčasom zahladené (naopak odsúdený sa trestnej činnosti dopustil počas plynutia skúšobnej doby podmieneného prepustenia, č. l. 438), neexistuje pochybnosť o správnosti započítania osobitného kvalifikačného znaku recidívy podľa § 172 ods. 2 písm. a) Tr. zák. K výhrade obvineného A. dovolací súd upozorňuje, že z pohľadu naplnenia tohto kvalifikačného znaku nie sú relevantné skutkové okolnosti, za ktorých došlo k spáchaniu trestného činu, rozhodujúca je jeho právna kvalifikácia.

Na podklade týchto skutočností dospel dovolací súd k záveru, že dovolanie obvineného P. A. nie je dôvodné, a preto ho súd podľa § 382 písm. c) Tr. por. odmietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.